

188 J. A. JERICHAU – J. V. SNELLMAN 10.VIII 1856
HUB, JVS handskriftssamling

Kjöbenhavn d. 10 August 1856.

10 Det gjør mig ondt at De Höistærede ikke har modtaget et tidligere Brev af mig, som da vist maa være gaaet tabt. Herved vedlægger jeg en Qvitering for de modtagne Penge og ønsker nu at Bysten maa vinde Deres og de øvrige Bestilleres Tilfredshed. Opgaven var jo vanskelig paa Grund af de ufuldstændige Portraiter og *Savnet* af aldrig af have set H. Castreen.

Busten skal jeg *strax* godt indpakket og emballeret aflevere til H. de Koninck

Med største Höiagtelse Deres
forbundne
J. A. Jerichau

20 H. J. V. Snellman i Helsingfors

189 E. S. ADEL SVÄRD – J. V. SNELLMAN 14.VIII
1856
HUB, JVS handskriftssamling

Strömstad d. 14 Augusti 1856.

30 Min gode Professor Snellman!

Många år äro förrunna sedan jag hörde något af vännen från fjärran land. Nu har först tidningarne och sedan Fröken Borensdorf tillfört mig glada underättelser, om, för Herr Snellman vunna segrar – till hvilka jag af innersta hjerta lyckönskar den fordne vännen.

Att Herr Snellman är omgifven af maka och barn har jag längesedan förnummit – och att denna omgifning är lycklig, vågar jag med säkerhet hoppas, roligt skulle det vara att någon gång, kunnat få titta in i detta hem, der fadern andas poesi – spridande dess doft öfver hemmet i dess helet.

40 Även jag är gift, fast ej med den man som Professorn en gång trode, utan med en kamrat till, min fader, en Baron Adelsvärd. Mitt bröllop var snart efter min moders död, och har jag sedan som värdinna i min faders hem, der qvarstadnat – en enda liten gosse, något svag och sjuklig, är vår enda familie glädje – men få vi endast behålla honom, skall jag vara så nöjd.

Jag sjelf har varit svag de sednare åren – men det skall väl bli bättre efter tvenne års badresor – jag börjar att tro att ro i hemmet är lika bra som dessa eviga bråkiga resor till bad; Jag har i år varit längre än vanligt emedan min far i vintras fick slag och derigenom högra armen lam – vi ha nu varit här hela sommaren, men på honom syns ingen bättring.

50 Hvad det är döda tider i litteraturverlden här i Sverge, vi få nu aldrig se något annat än öfversättning. Alla pennor äro tysta, isynnerhet de qvinliga, de måtte allment förtagit sig, ty nu vågar ej en kvinna att taga uti en penna.

Min moder sade en gång på sina sista dagar, att om jag någonsin kommer i beröring med Herr Snellman jag skall hjertligen helsa från henne – hon var, mycket sjuk på slutet, men hade sin fullkomliga sans och tanka, ända till sista stunden, ja man kan riktigt säga att hon dog lefvande.

Min gosse tyckes påminna om henne, han är nu sju år och visar goda anlag för sång och vetande i allmenhet – roligt skulle det vara om han kom att likna sin mormor, det tycker så många af hennes anhöriga. Förlåt dessa rader – men det var mig omöjligt att låta ett så godt tillfälle gå ur handen, att sända en helsning, till den fordna och som jag hoppas, ännu varande vännen från den i fjerran land varande vännin-
nan

Ebba Adelsvärd
f. v. Knorring

10

190 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN AUGUSTI 1856

HUB, JVS handskriftssamling

20

Älskade Make!

Nu just uppstigen ifrån sängen, sätter jag mig ned, för att skriva Dig några rader. I går då vi återvände, hade barnen så ledsamt, isynnerhet Janne, han sade att han inte hade någon alls, att leka med, sedan Henrick reste, på hela dagen ville han inte ut, utan gick blott efter mig, på aftonen kl. 1/2 åtta kom Olivia, hon hade varit på Simola och Vårdinnan skickade en korg med utmärkt sköna stickelbär, hon, och sedan bad hon alla barnen och oss alla komma dit och äta. Farväl
Älskade Vän

30

Din
Jeanette

Lilla Gossen badade i går och i dag är han glad och frisk.

191 DET AKADEMISKA STUDIUM HUB, JVS handskriftssamling

40

A<kademiska> st<udium> I

M<ina> H<errar>. – Ingen af Eder törer det förundra, att jag med blandade känslor beträder denna plats, hvarifrån på ett lustrum ingen stämma talat till Eder i den vetenskaps namn, hvars odling vid detta universitet det nu tillhör mig att uppmuntra och leda. Snabbt hafva för dess intressen härstädes skickelserna vexlat. En svag och misströstande själ kunde denna vexling fylla med oro för morgondagens osäkerhet. Men denna svaghet bör hos människan icke finnas; ty hvarje lifvets förhållande lyder vexlingens lag. Och om någon känsla af endast undergifven resignation kunde röra sig i min själ; för Eder, i förhoppningarnes ålder, vid tröskeln till den manliga verksamhetens vädjobana, bör den vara fremmande. Hvarje ny väg, som för Eder öppnar sig till vetandet, bör för Eder vara en glad himmelens gåfva, öfver hvars

50